

ἀκαταπαύστως τὸν τροχὸν τῆς Ἀτυχίας, καὶ ἡ ὁδὸς τῆς Ἀθηνᾶς θὰ ἐξετείνετο μέχρι τοῦ μεγάλου στρατῶνος ὅπου ἔχει πλέον ὁ δρόμος ἀρκετὸν πλάτος. Ἐὰν ταῦτα δὲν γίνωσι, συμβουλευόμεν εἰς τοὺς μὴ ἰδόντας τουρκικὴν πόλιν νὰ ὑπάγωσι νὰ σπουδάσωσιν αὐτὸν τὸν *μαχαλὲν*. — Ἀλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον τὸ θέατρον θὰ φωτισθῇ διὰ πολυαερίου, διότι πῶς ἄλλως νὰ ὀνομάσωμεν τὸν πολυέλαιον, μετατρεπομένου τοῦ ἐλαίου εἰς ἀέριον;

Κατὰ τὰς Ἑλβετικὰς ἐφημερίδας γενναῖος τις Κ. Πόλυς ἀνέβη μετὰ δύο ὁδηγῶν εἰς τὴν ὑψηλοτέραν τοῦ Ἰουγαφράου κορυφὴν ἀπείρουσ κατανικήσας δυσκολίας, ἦτοι εἰς 12,827 πόδ. ὑπεράνω τῆς θαλάσσης. Διαμείναντες δ' ἐκεῖ δέκα λεπτά τῆς ὥρας καὶ μὴ δυνηθέντες κἄν μίαν σημαίαν νὰ ἐμπήξωσιν ἕνεκα τοῦ σφοδροῦ καὶ παγετώδους ἀνέμου ἠναγκάσθησαν νὰ καταβῶσιν.

Ἄγγλος τις ὅμως δὲν ἠδυνήθη ν' ἀναβῆ μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας. Ἐν ᾧ ἀνῆρχετο μετὰ τριῶν ὁδηγῶν, εἰς τούτων σφαλεῖς ἔπεσεν εἰς σχισμάδα βάθος ἔχουσαν 50 ποδῶν καὶ ἐκινδύνευσαν οἱ μετ' αὐτοῦ διὰ νὰ τὸν σώσωσιν ἕνεκα δὲ τοῦ λυπηροῦ τούτου συμβάντος διεκόπη ἡ ἀνάβασις.

Εἰς τὸν ἀναβάντα λοιπὸν τὸ ὄρος τοῦτο Κ. Πόλυς δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν οἱ ἐξῆς ὠραῖοι τοῦ Alfred de Musset στίχοι:

Yang-Frau, le voyageur qui pourrait sur ta tête
S'arrêter et poser le pied sur sa conquête,
Sentirait en son cœur un noble battement,
Quand son âme, au penchant de ta neige éternelle,
Pareille au jeune aiglon qui passe et lui tend l'aile,
Glisserait et fuirait sous le clair firmament.

Τὴν Κυριακὴν 10 Αὐγ. (ν. ε.) ἐγένοντο ἐν Argenteuil πειράματα εἰς τε τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν θήραν ἐνδιαφέροντα. Ὁ Κ. Devisme ὄπλοποιὸς τῶν Παρισίων ἐφήρμοσε πρῶτος τὰς ἐκρηγνυμένας βολὰς εἰς ἰδιαιτέρον ὄπλον πρὸς καταστροφὴν τῶν μεγάλων τετραπόδων, οἷα ὁ ἐλέφας, ὁ λέων, ἡ τίγρις, ὁ πάνθηρ κτλ. Ἐγένοντο δὲ τὰ πειράματα ταῦτα παραγγελλαντος τριάκοντα τοιαῦτα πυροβόλα τοῦ ἐν Κοχενχίνη ναυάρχου Κυρίου Βονάρ, ὅπου αἱ γαλλικαὶ προφυλακαὶ κινδυνεύουσι πολλάκις ἕνεκα τῶν πολλῶν τίγρεων. Διάφοροι στρατηγοὶ καὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ πολὺ ἄλλο πλῆθος πεπαιδευμένων ἀνδρῶν ἦσαν παρόντες καὶ ἐξεπλάγησαν, ἐπτοήθησαν μάλιστα, ἰδόντες τὰς τρομερὰς ὀργανικὰς βλάβας, τὰς ὑπὸ τοῦ κτηνιατροῦ Κ. Monjauze εὐθὺς παρατηρηθείσας ἐν τῇ αὐτοψίᾳ τῶν δύο θυμάτων, δύο ταλαιπώρων ἵππων εἰς θάνατον προωρισμένων δι' ἀσθένειαν.

Νῦν δὲ εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι ἡ διαβρῆγνυμένη σφαῖρα τοῦ Κ. Devisme εἶναι ὁ ἰσχυρότατος σύμμαχος κατὰ τὴν θήραν τῶν μεγάλων τούτων θηρίων. Καὶ ἄλλαι δὲ δοκιμαὶ γινόμεναι πολλάκις ὑπὸ τοῦ

περιφήμου λεοντοκτόνου Ἰουλίου Γεράρδου καὶ ἄλλων γνωστῶν θηριοφόνων, εἶναι ἀντίρρητος ἀπόδειξις ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς κυνηγοί, φυσιοσκόποι καὶ περιηγηταὶ δύνανται ἀσφαλέστερον καὶ ἐπιτυχέστερον νὰ ὀρμῶσιν εἰς καταστροφὴν τῶν ἐν Ἀφρικῇ, Ἰνδίᾳ καὶ Ἀμερικῇ θηρίων.

Σ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—*—*—

ΑΓΓΕΛΙΑ. Βουλόμενοι τὸ κατὰ δύναμιν ἔλλειψιν τινα τῶν παρ' ἡμῖν μεγίστων ἀναπληρῶσαι, ἐξεληπίσαμεν κατὰ τὰς ἀρχαίας πηγὰς τὸ πολλοῦ λόγου ἄξιον σύγγραμμα τοῦ Σουεγλερίου, τὴν ἱστορίαν τῆς παρ' Ἑλλήσι φιλοσοφίας. Ὀφείλομεν δὲ ἐν αὐτῇ τῇ ἀγγελίᾳ διαλαθεῖν τινα προεισαγωγικώτερον περὶ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἱστορίας αὐτῆς καὶ περὶ τοῦ προκειμένου συγγράματος. Ἐπειδὴ δὲ τὰ τοιαῦτα μακροτέρων δεόνται λόγων, ἐκρίναμεν καλὸν παραπέμψαι τὸν φιλόμουσον ἀναγνώστην εἰς τι τῶν μελλόντων τευχῶν τοῦ ἀξιολόγου περιοδικοῦ συγγράμματος, τῆς *Πανθώρας*, ἐλπίζοντες ὅτι ὁ ἐπιεικὴς καὶ εὐμύστος συντάκτης αὐτῆς ἀξιώσει τῆς δημοσιεύσεως τὰς ὀλίγας λέξεις ἡμῶν, αἵτινες ἴσως διεκιολογήσουσιν ἡμᾶς, τῷ τοιούτῳ ἔργῳ ἐπιχειρήσαντας. Ἐπειδὴ δὲ ὁ τοῦ βιβλίου ὄγκος διὰ τὰ ὑφ' ἡμῶν συνταχθέντα προλεγόμενα καὶ ὅσας προσθήκας τε καὶ μεταβολὰς τοῖς ἡμετέροις πολίταις οὐκ ἀνωφελεῖς ἔσομένας ἠγητάμεθα ἱκανῶς ἐπηρεχθή, ἀναγκαζόμεθα τιμῆσαι αὐτὸ δώδεκα μὲν δραχμῶν διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι, ἐνὸς δὲ φλωρίου αὐστριακοῦ διὰ τοὺς ἀλλαχοῦ παρεπιδημοῦντας ὁμογενεῖς. Πεποίθασμεν ὅτι τὸ βιβλίον οὐκ ἀνωφελεὲς τοῖς ἐντευξομένοις ἔσεται· ἡ ἔκδοσις ὅμως αὐτοῦ οὐκ ἐν ἡμῖν κεῖται, ἀλλ' ἐν τῷ πλήθει καὶ τῇ προαιρέσει τῶν φιλομούσων συνδρομητῶν. Ἀλλὰ τῶν πρὸς τύπωσιν δαπανῶν προαπαιτουμένων, παρακαλοῦμεν τῶν φιλομούσων συνδρομητῶν, ὅσοι ἡμῖν πεποίθασιν προκαταβαλεῖν τὴν συνδρομὴν ὅπως διευκολυνθῇ ἡ τοῦ ἔργου περὶ αἰώσις. Ὅθεν οἱ βουλόμενοι καταγραφάτωσαν τὰ ἑαυτῶν ἐνόματα ὅσον οἷόν τ' εὐαναγνώστως ἐν τῇ παρούσῃ ἀγγελίᾳ.

Μὴ δυνάμενοι δὲ γράψαι ἰδίᾳ πρὸς ἕκαστον τῶν φιλομούσων φίλων, παρακαλοῦμεν αὐτοὺς θερμῶς σημειώσαντας δι' ἀστερίσκου τὰ ἐνόματα τῶν κυρίων συνδρομητῶν, ὅσοι προϋθυμήθησαν προκαταβαλεῖν τὸ ἀργύριον, ἐξαποστεῖλαι ἡμῖν πάλιν τὰς ἀγγελίας, ὅσον ἔνεστι εἰχίον, ἐπιγράψαντας τὸνδε τὸν ὄρον.

München.

Residenz-Strasse Nr. 7/1.

Τὸ δὲ προκαταβληθὲν ἀργύριον μὴ πρότερον ἡμῶν ἀποστέλλαι, πρὶν ἂν ἡμεῖς, τὰς ἀγγελίας λαβόντες καὶ λογισάμενοι τὸ συνταχθὲν ποσὸν πρὸς τὰς δαπάνας τῆς τυπώσεως, ἴδωμεν ὅτι δυνατὴ ἔσται ἡ τύπωσις τοῦ βιβλίου. Εἰ δ' ἀδύνατος φανήσεται, παρακαλέσομεν αὐτοὺς ἀποδοῦναι αὐθις τὸ ἀργύριον, οἷς περ προσήκει.

Ἐν Μονάχῳ τῇ 4 Αὐγούστου 1862.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΧΑΝΤΖΕΡΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Ἐξῆλθε τῶν πιστηρίων μου Ἐγχειρίδιον *Μετρικῆς* πρὸς χρῆσιν τῶν Γυμνασίων ὑπὸ Α. Ρ. Ραγκαβῆ ἐκ τεσσάρων καὶ ἡμισυ τυπογραφικῶν φύλλων καὶ τιμώμενον δραχμῆς. Τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως καθιστᾷ πᾶσαν ἀπὸ μέρους ἡμῶν σύστασιν περιετὴν ὀφείλεται δὲ ἀπὸ μέρους τῶν διδασκόντων τε καὶ διδασκομένων μεγάλη χάρις εἰς τὸν φιλόπονον Κ. Ραγκαβῆν, ὅστις ἀνεπλήρωσε κενὸν ἐπαισθητὸν εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν, συμβιβάζων τὸ χρήσιμον μετὰ τοῦ εὐώμου.

Μετ' ὀλίγον δὲ θέλω δημοσιεύσει καὶ ἄλλα ἔργα τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως καὶ ἄλλων, ὅσοι εὐηρεστήθησαν νὰ με συνδράμωσιν εἰς τὴν ἐπιχείρησίν μου, ἀναλαβόντος, χάριν τῶν ἐνδεστέρων τὴν διὰ στερεοτυπίας ἐκδοσιν πάντων τῶν διδασκτικῶν βιβλίων, καὶ παρακολουθοῦντος τὰ ἔγγραφα τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μου Ἀνδρέα. Ἐλπίζω δὲ ὅτι τὸ κοινὸν θὰ δεχθῆ μετὰ τῆς αὐτῆς εὐμενείας καὶ τὰ ἐκ τῶν ἐμῶν πιστηρίων ἔργα, τὴν κοινὴν ὠφέλειαν καὶ μου ἐπιδιώκοντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Αὐγούστου 1862.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ.

ΠΕΡΙ ΜΥΡΜΗΚΩΝ. Οἱ μύρμηκες συζῶσιν, ὡς αἱ μέλισσαι ἐν τῇ κυψέλῃ, εἰς ἀνύψωμα τι γῆς, ὅπερ αὐτοὶ κατασκευάζουσι πρὸς κατοικίαν τῶν διακρίνονται δὲ εἰς ἄρρηντας, θήλειαι, καὶ οὐδετέρους. Καὶ οἱ μὲν ἄρρηντες εἰσὶ πτερωτοὶ, καὶ μείζονες τῶν θηλέων καὶ οὐδετέρων· οἱ δὲ θήλειαι ἄπτεροι καὶ ἐλάσσονες μὲν τῶν ἄρρηντων, μείζονες δὲ τῶν οὐδετέρων ὄντες, μένουσιν ἐν τῇ φωλεᾷ, τίκτουσι τὰ ὠὰ καὶ κρύπτουσι αὐτὰ εἰς ὑπογείους ἐσκαμμένους λάλους· τίκτει δὲ ἐν θῆλῳ 7,000 ὠὰ, ὅσον κέγχρου τὸ μέγεθος· ἐκ τῶν ὠῶν τούτων μετὰ τινος ἡμέρας ἐξέρχονται μικροὶ σκώληκες, περιβαλλόμενοι μετὰ 10—14 ἡμέρας ὑπὸ λεπτοῦ καὶ σκληροῦ ὑμένους καὶ μορφούμενοι εἰς μύρμηκας. Οἱ δὲ οὐδέτεροι, οἱ καὶ μικρότεροι πάντων, εἰσὶν ἄπτεροι καὶ ἐργάζονται ὑπὲρ τῶν λοιπῶν, πρὸ πάντων δὲ ὑπὲρ τῆς διατηρή-

σεως τῶν νεογνῶν. Οἱ μύρμηκες δὲν ἔχουσι κέντρα· ἐγγιζόμενοι ὁμοῦ ἐκκρίνουσιν ὑγρὸν τι (=φωσφορικὸν καὶ μυρμηκικὸν ὄξύ), διεγείρον ἐπὶ τοῦ δέρματος καῦσον καὶ κνησμόν. Ἐάν μύρμηξ εὖρη που τροφήν τινα ἀπέρχεται ἐσπευσμένως ἵνα ἀναγγεῖλῃ τὸ εὐτυχὲς τοῦτο εὖρημα εἰς τοὺς συντρόφους αὐτοῦ, εἰδοποιῶν αὐτοὺς διὰ τῶν κεραίων, αἵτινες προστριβόμεναι ἀλλήλαις προκαλοῦσιν ἤχον τινα, ὅστις ὑπὸ τῶν ἄλλων μυρμηκῶν κάλλιστα ἐννοεῖται· ἀφοῦ προσέλθωσι δὲ εἰς ἡ πλειότεροι, ἐπιστρέφουσι πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ κάμνουσι τὸ αὐτὸ, καὶ πρὶν ἢ διατρέξῃ τὸν δρόμον εἰκοσάκις, χιλιάδες μυρμηκῶν συνέρχονται πρὸς τὴν τροφήν, ἣν περ ὁμοῦ φιλικῶς τρώγουσι.

I. A.

ΓΙΓΑΣ καὶ ΠΥΓΜΑΙΟΣ. « Δὲν εἰξεύρω πῶς συμβαίνει, ἔλεγεν ὁ Ναπολέων ὁ κύριος Β^{***} εἶναι γίγας, ἔχει 6 ποδῶν ὕψος, ἔχω μόνον 5, καὶ ὁμοῦ ὀσάκις μὲ ὁμιλεῖ ἀναγκάζομαι νὰ ταπεινωθῶ διὰ νὰ τὸν ἀκούσω. »

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ. « — Τί ἔκαμες κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐπαναστάσεως; ἠρώτησεν ὁ Ναπολέων τὸν κύριον De Comminges συμμαθητὴν του εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον· ὑπηρέτησες εἰς τὸν στρατόν;

« — Ὁχι, μεγαλειότατε.

« — Ἦκολούθησες λοιπὸν τοὺς Βουρβόνους εἰς τὴν ἐξορίαν;

« — ᾧ! διόλου μεγαλειότατε, ἔμεινα εἰς τὸν τόπον μου καλλιεργῶν μικρὸν κτῆμα τὸ ὅποιον ἔχω.

« — Μεγαλειτέρα ἀνοησία, κύριε· ἔπρεπε κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τῆς ταραχῆς νὰ ἐκτεθῆς ἢ οὕτως ἢ ἄλλως Τί θέλεις τώρα;

« — Μεγαλειότατε, ταπεινὴ θέσις εἰς τὸ τελωνεῖον τῆς μικρᾶς μου πόλεως πληροῖ . . .

« — Καλὰ, Κύριε, θὰ τὴν ἔχῃς καὶ μεῖνε εἰς αὐτήν. Εἶναι δυνατὸν νὰ ἦμην συμμαθητὴς τοιοῦτου ἀνθρώπου! εἶπεν ὁ Ναπολέων ἀποχωρῶν » διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ τὴν ὑπαρξίν ἀνευ φιλαδοξίας

Θεανῶ ἐρη' α περὶ ὧν λέγειν κάλον, περὶ τούτων σιωπῶν αἰσχροῦ, καὶ περὶ ὧν αἰσχροῦ λέγειν περὶ τούτων σιωπῶν ἀμεινον.

Πλάτων παρεκελεύετο τοῖς νέοις τρία ταῦτα εἶχειν, ἐπὶ μὲν τῆς γνώμης σωφροσύνην, ἐπὶ δὲ τῆς γλώττης σιγήν, ἐπὶ δὲ τοῦ προσώπου αἰδῶ.